

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 juni 2008

19 juin 2008

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**betreffende de invoering van een verhoogde
tegemoetkoming aan gezinnen met kinderen**

(ingediend door de heer Koen Bultinck c.s.)

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**relative à l'instauration d'une allocation
majorée en faveur des ménages avec enfants**

(déposée par M. Koen Bultinck et consorts)

cdH	:	centre démocrate Humaniste	
CD&V – N-VA	:	Christen-Democratisch en Vlaams/Nieuw-Vlaamse Alliantie	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
FN	:	Front National	
LDD	:	Lijst Dedecker	
MR	:	Mouvement Réformateur	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
PS	:	Parti Socialiste	
sp.a+VI.Pro	:	Socialistische partij anders + VlaamsProgressieven	
VB	:	Vlaams Belang	

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 52 0000/000 :	Parlementair document van de 52 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 52 0000/000 :	Document parlementaire de la 52 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA :	Questions et Réponses écrites
CRIV :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)	CRIV :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV :	Beknopt Verslag (blauwe kaft)	CRABV :	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)	CRIV :	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN :	Plenum	PLEN :	Séance plénière
COM :	Commissievergadering	COM :	Réunion de commission
MOT :	moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT :	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
Bestellingen :	Commandes :
Natieplein 2	Place de la Nation 2
1008 Brussel	1008 Bruxelles
Tel. : 02/ 549 81 60	Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : publicaties@deKamer.be	e-mail : publications@laChambre.be

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Noodzaak van een verhoogde tegemoetkoming aan gezinnen

Om een volledig en inclusief beleid te kunnen voeren, is er in de eerste plaats een beleid nodig dat rekening houdt met de hoeksteen van onze samenleving: het gezin. Het gezin als maatschappelijke instelling is immers de natuurlijke basis van elk samenleven; het is een belangrijk beschavingsgegeven.

Elke samenleving heeft onder invloed van de wil zichzelf te bestendigen een normatief, meestal wettelijk, kader uitgewerkt voor gezinsvorming. Meestal dragen de opgelegde normen, aangevuld door tradities, ertoe bij om zekerheid te verschaffen zowel voor de partners, de kinderen onderling, als voor de samenleving.

Een samenleving moet voor haar continuïteit kunnen steunen op de stevige basisstructuur die het gezin altijd al geweest is. Het gezin heeft dan ook maatschappelijk beschouwd een zeer grote betekenis. Het gezin is de manier bij uitstek voor de mens om zijn meest nabije dagelijkse samenleving te ordenen. Tegelijkertijd is de bijdrage van elk gezin aan de gemeenschap op verschillende terreinen van groot belang. Het gezin is een stevige grondslag voor de bouw van een evenwichtige samenleving, zonder dat de samenleving via de staat of de politiek evenwel het gezin moet monopoliseren. Het gezin sluit aan bij de fundamentele waarden van onze beschaving, het is dan ook de ideale kern voor de waarde- en cultuuroverdracht.

Het voeren van een echt gezinsbeleid is dan ook een topprioriteit. We bepleiten een beleid dat volledig rekening houdt met het gezin en dat het gezin zijn onvervangbare plaats in onze samenleving laat en waar nodig teruggeeft. Het beleid moet ernaar streven en ervoor zorgen dat gezinnen niet worden benadeeld. Gezinnen moeten volledig alle kansen krijgen om bepaalde keuzen te kunnen maken. De uitbouw van een degelijk, kwaliteitsvol gezinsbeleid waarin rekening wordt gehouden met de wil en de keuzevrijheid van alle ouders moet voorrang krijgen. Aan de gezinnen moeten zo ruim mogelijke ontplooiingskansen worden geboden.

Een behoorlijke financiële en materiële draagkracht van het gezin is een belangrijk uitgangspunt voor het creëren van deze ontplooiingskansen. Bij de bepaling

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

1. Nécessité d'instaurer une allocation majorée en faveur des ménages

Une politique globale doit tenir compte avant tout de la cellule de base de notre société qu'est la famille. En tant qu'institution sociale, elle constitue en effet la base naturelle de toute société et est un élément important de notre civilisation.

Animée par la volonté de se pérenniser, chaque société a élaboré un cadre normatif, généralement légal, visant à générer des cellules familiales. Les normes imposées, conjuguées aux traditions, contribuent le plus souvent à sécuriser tant l'homme, la femme et les enfants dans leurs relations interpersonnelles que la société elle-même.

Pour assurer sa continuité, la société doit pouvoir reposer sur cette structure de base solide qu'a toujours été la famille. Celle-ci a dès lors une importance considérable sur le plan social. La famille constitue pour l'homme le moyen par excellence de structurer la société la plus proche de lui au quotidien. Par ailleurs, la contribution que chaque famille apporte à la collectivité revêt une importance inestimable dans divers domaines. La famille est un fondement solide sur lequel peut s'appuyer le développement d'une société équilibrée, même s'il ne faut pas que la société la monopolise par le biais de l'État ou de la politique. La famille est le reflet des valeurs fondamentales de notre civilisation et constitue dès lors le vecteur idéal pour le transfert de ses valeurs et de sa culture.

La mise en œuvre d'une véritable politique de la famille est une priorité absolue. Nous demandons que soit menée une politique qui prenne entièrement en compte la famille et qui préserve la place irremplaçable que la famille occupe dans notre société et, s'il y a lieu, la lui rende. Cette politique doit veiller à ce qu'il ne soit pas porté préjudice aux familles. Il faut que ces dernières aient à nouveau l'opportunité d'opérer certains choix. Il est impératif de mettre en œuvre une véritable politique familiale de qualité, qui tienne compte des souhaits et de la liberté de choix de tous les parents. Il y a lieu d'offrir un maximum de possibilités d'épanouissement aux familles.

Il est essentiel que les familles disposent à cette fin de moyens financiers et matériels suffisants. Pour pouvoir en juger, il convient de tenir compte de la

van de draagkracht moet er rekening worden gehouden met de samenstelling van het gezin en de weerslag hiervan op zijn vermogen en levensstandaard. Gezinnen hebben immers kinderen. Het staat onbetwistbaar vast dat vanuit financieel en materieel oogpunt kinderen een daling van de levensstandaard tot gevolg hebben. Louter materieel en financieel beschouwd, leidt dat tot een beperking van de kansen van het gezin. Die beperking wordt groter naarmate het aantal kinderen toeneemt. De aanwezigheid van kinderen leidt tot een directe daling van de levensstandaard.

Het staat eveneens vast dat veel gezinnen zich bij de keuze van kinderen en het aantal kinderen laten leiden door de reële draagkracht van hun gezin. Kinderen kosten nu eenmaal veel geld. Vele gezinnen durven of kunnen door verschillende factoren geen risico's nemen.

Uit het onderzoek het «Kind in Vlaanderen 2006» van Kind en Gezin blijkt dat nog altijd veel kinderen in economische onzekerheid leven. Zowat 6,3% van de in 2006 geboren kinderen (Vlaams Gewest) werd geboren in een kansarm gezin. Bovendien leven nogal wat kinderen in een gezin waarvan de referentiepersoon stelt dat het moeilijk (10,5%) of zeer moeilijk (4,9%) is om de eindjes aan elkaar te knopen. In totaal is dat toch bijna 16%! Kinderen in eenoudergezinnen leven meestal in een gezin dat zeer moeilijk, moeilijk of nogal moeilijk rondkomt. Dat is een ernstige en betreurenswaardige vaststelling.

«Ruim 1 op de 10 jonge kinderen leeft in een gezin met een verhoogd armoederisico. De «*at-risk-of-poverty threshold*» is binnen de EU uitgewerkt als maatstaf om het aandeel te ramen van de bevolking die leeft in een gezin dat beneden de armoedegrens zit. Er is sprake van 'at-risk-of-poverty' of verhoogd armoederisico als het gezin een beschikbaar inkomen per persoon heeft dat lager ligt dan 60% van het mediaan beschikbaar inkomen van het land. Voor het inkomensjaar 2004 kwam dit voor België neer op 20.711,75 euro per jaar voor een gezin met 2 volwassenen en 2 kinderen. Voor het inkomensjaar 2003 kwam dit neer op 19.580,40 euro. In 2004 lag de grens dus 5,8% hoger dan het jaar voordien. We nemen de Belgische norm omdat de fiscaliteit en de sociale zekerheid – de belangrijkste herverdelingsmechanismen – federale bevoegdheid zijn.

We bekijken het percentage kinderen dat leeft in een gezin met een inkomen beneden de armoedegrens. De dagelijkse omstandigheden voor deze kinderen dreigen moeilijk te zijn en hun toekomstige economische situatie loopt gevaar.

composition du ménage, laquelle a une incidence sur les moyens financiers et le niveau de vie de la famille. Il est indéniable que, d'un point de vue financier et matériel, le niveau de vie diminue si l'on a des enfants. Sur le plan purement matériel et financier, les possibilités de la famille s'en trouvent par conséquent réduites. Ces possibilités diminuent proportionnellement au nombre d'enfants. La présence d'enfants entraîne une baisse directe du niveau de vie.

Il est également manifeste que bon nombre de ménages décident d'avoir ou non des enfants et du nombre de ceux-ci en fonction de leur capacité financière. Le fait est que les enfants coûtent très cher. De nombreux ménages n'osent pas ou ne peuvent pas prendre de risque en raison de différents facteurs.

Il ressort de l'enquête «*Kind in Vlaanderen 2006*» de *Kind en Gezin* que de nombreux enfants vivent toujours dans un contexte d'insécurité économique. En 2006, environ 6,3% des enfants sont nés dans une famille défavorisée (en Région flamande). De plus, nombre d'enfants vivent dans une famille dont la personne de référence indique que les fins de mois sont difficiles (pour 10,5%) ou très difficile (pour 4,9%). Au total, il s'agit de près de 16% des enfants! Les enfants des familles monoparentales vivent généralement dans un ménage qui s'en sort très difficilement, difficilement ou plutôt difficilement. Cette constatation est grave et navrante.

«Plus d'un jeune enfant sur 10 vit dans un ménage confronté à un risque de pauvreté accru. Le seuil de risque de pauvreté a été élaboré au sein de l'Union européenne pour servir de critère d'évaluation de la part de la population vivant en dessous du seuil de pauvreté. On parle de risque de pauvreté ou de risque de pauvreté accru lorsque le revenu du ménage, disponible par personne, est inférieur à 60% du revenu national moyen disponible. Pour l'année de revenus 2004, ce pourcentage correspondait, en Belgique, à 20.711,75 euros par an pour un ménage composé de 2 adultes et de 2 enfants. Pour l'année de revenus 2003, il équivalait à 19.580,40 euros. En 2004, la limite dépassait donc de 5,8% le niveau de l'année précédente. Nous prenons la norme belge parce que la fiscalité et la sécurité sociale – qui constituent les principaux mécanismes de redistribution – sont des compétences fédérales.

Nous examinons le pourcentage d'enfants vivant dans un ménage dont le revenu se situe en dessous du seuil de pauvreté. Le quotidien de ces enfants risque d'être difficile et leur situation économique future est menacée.

Algemeen is er een verhoogd armoederisico bij 11,5% van de kinderen onder de 12 jaar.

Naar leeftijdscategorie zijn er geen verschillen. Wel is er een groot verschil naargelang van het gezinstype, met het laagste risico voor kinderen in tweeoudergezinnen met 1 kind (2,5%) en het hoogste voor kinderen in een eenoudergezin (29,0%). Nog grotere verschillen zien we als we ook het niet beroepsactief zijn mee bekijken. 49% van de kinderen in tweeoudergezinnen waarvan de beide ouders niet werken, kent een verhoogd armoederisico.

Ook bij kinderen in eenoudergezinnen met een niet-werkende ouder ligt dit risico zeer hoog: 48,1%. Opmerkelijk is ook het verschil tussen kinderen in tweeoudergezinnen met 1 of 2 kinderen en in tweeoudergezinnen met 3 of meer kinderen: kinderen in tweeoudergezinnen met 3 of meer kinderen kennen een veel hoger risico op armoede (16,7%) dan kinderen in een tweeoudergezin met 1 of 2 kinderen.»¹

Nochtans is het een kerntaak van de overheid ieder gezin te laten delen in het algemene welzijn en in de algemene welvaart. Ook gezinnen met kinderen moeten kansen hebben om te kunnen delen in deze algemene welvaart en in dit algemeen welzijn. Het is dan ook een plicht het draagkrachtverlies op een voldoende en doeltreffende wijze te compenseren. Dat is mogelijk door een financiële ondersteuning van gezinnen met kinderen in het algemeen, maar voornamelijk van gezinnen met kinderen met een beperkte financiële draagkracht. Een compensatie doordat de overheid tegemoetkomt in de kosten van de kinderen, is hierbij noodzakelijk en moet voorrang krijgen.

Een actieve welvaartstaat dient in de eerste plaats aandacht te besteden aan het gezin, waarbij de plaats van het kind binnen het gezin door de gemeenschap moet worden beschermd en gewaarborgd.

Het is de plicht van de overheid via inkomensverdeling ervoor te zorgen dat ieder gezin kan delen in de algemene welvaart en in het algemeen welzijn. Dat dient te gebeuren op een sociaal rechtvaardige wijze.

Daardoor helpt de overheid het draagkrachtverlies van gezinnen met kinderen te herstellen en kunnen gezinnen met kinderen gelijkwaardige kansen ontplooiën.

¹ Kind en Gezin. Kind in Vlaanderen 2006.

D'une manière générale, on enregistre un risque de pauvreté accru chez 11,5% des enfants de moins de 12 ans.

On ne note pas de différence par catégorie d'âge. En revanche, la différence est considérable selon le type de ménage: chez les enfants uniques de familles biparentales, le risque est le plus faible (2,5%), tandis que chez les enfants de familles monoparentales, il est le plus élevé (29,0%). Les différences sont encore plus marquées si l'on tient également compte de l'inactivité professionnelle. En effet, 49% des enfants de familles biparentales dans lesquelles aucun des parents ne travaille présentent un risque de pauvreté accru.

De même, les enfants de familles monoparentales dont le parent ne travaille pas présentent un risque très élevé: 48,1%. La différence est aussi frappante selon qu'il s'agit d'enfants de familles biparentales avec 1 ou 2 enfants ou de familles biparentales avec 3 enfants ou plus: cette dernière catégorie présente, en effet, un risque de pauvreté beaucoup plus important (16,7%).¹

Faire en sorte que chaque famille reçoive sa part du bien-être général et de la prospérité générale constitue pourtant une mission essentielle des pouvoirs publics. Les familles avec enfants doivent, elles aussi, avoir l'opportunité de participer à cette prospérité générale et à ce bien-être général. Il est par conséquent du devoir des pouvoirs publics de compenser efficacement et dans toute la mesure qui s'impose la perte de capacité financière dans le chef de ces familles. Cette compensation peut prendre la forme d'un soutien financier en faveur des familles avec enfants en général, mais surtout en faveur des familles avec enfants dont les ressources sont modestes. Il est indispensable et prioritaire que les pouvoirs publics interviennent, à titre de compensation, dans le coût des enfants.

Un État social actif doit se préoccuper en premier lieu de la famille, la place de l'enfant au sein de la famille devant être préservée et garantie par la communauté.

Il incombe aux pouvoirs publics de veiller, par une redistribution des revenus, à ce que chaque famille puisse participer à la prospérité et au bien-être dont profite la collectivité dans son ensemble. Cette redistribution doit s'effectuer dans le respect de la justice sociale.

De cette manière, les autorités aideront à compenser la perte de capacité financière à laquelle doivent faire face les ménages avec enfants et permettront à ces

¹ Kind en Gezin. Kind in Vlaanderen 2006.

De invoering van een bijzondere tegemoetkoming aan gezinnen kan ook een positieve invloed hebben op het geboortecijfer en kan mee de negatieve evolutie helpen om te buigen. In de jaren zestig werden er jaarlijks in Vlaanderen ongeveer 80.000 kinderen geboren.

In 2006 waren er volgens het Nationaal Instituut voor de Statistiek 65.655 geboorten in Vlaanderen. Dit is na een daling tijdens de voorgaande jaren opnieuw een lichte stijging. Het Vlaamse aandeel in de totale geboortestatistiek daalde van 56% in 1991 naar 54% in 2006².

Indien deze evolutie zich blijft voortzetten, bestaat de bevolking in Vlaanderen tegen 2040 uit 3,5 miljoen in plaats van 6 miljoen burgers.

Dat zal op langere termijn onbetwistbaar tot allereerste rampzalige gevolgen, ook politieke gevolgen, leiden. Gezien de toenemende vergrijzing, wat het gevolg is van het feit dat er geen gemiddelde geboorte is van 2,1 kinderen per vrouw, dreigt er na verloop van tijd een tekort aan beroepsbevolking te ontstaan. Bij een herstel van het aantal geboorten tot het gemiddelde van 2,1 kinderen per vrouw vermindert de ultieme verouderingsgraad op een zeer significante wijze. Het is belangrijk dat dat herstel tijdig gebeurt, dit wil zeggen vóór de vergrijzingsgolf zich het meest manifesteert. Anders zouden de jongeren, het nieuwe van de beroepsbevolking afhankelijke bevolkingsdeel, zich voegen bij het andere afhankelijke bevolkingsaandeel, de gepensioneerden en krijgen we een ongemeen ongezonde verhouding tussen de actieven en de niet-actieven³. Een gezinsbeleid dat voldoende aandacht schenkt aan gezinsvriendelijke maatregelen kan hiervoor een oplossing bieden. Gezinnen die graag meer kinderen wensen, maar vandaag het risico niet kunnen of durven te nemen vanwege de zware financiële en materiële gevolgen, moeten worden ondersteund. Jonge gezinnen moeten worden gestimuleerd tot gezinsuitbreiding. Dat kan bijvoorbeeld door een gunstig fiscaal klimaat voor gezinnen te scheppen. Financiële tegemoetkomingen kunnen in de eerste plaats ook een positieve stimulans zijn.

2. Bestaande regelingen voldoen niet

Er gelden vandaag een aantal maatregelen waardoor gezinnen financieel en fiscaal worden ondersteund. Dat

ménages d'offrir à leurs enfants les mêmes chances d'épanouissement que celles auxquelles ont droit les autres enfants. L'instauration d'une allocation spéciale en faveur des ménages avec enfants pourrait également avoir une influence positive sur le taux de natalité et permettre d'inverser la tendance à la baisse. Dans les années soixante, on enregistrait annuellement quelque 80.000 naissances en Flandre.

En 2006, l'Institut national de statistique a dénombré 65.655 naissances en Flandre, soit une très légère hausse après la baisse enregistrée les années précédentes. La part de la Flandre dans le nombre total de naissances est tombée de 56% en 1991 à 54% en 2006².

Si cette évolution se poursuit, la population de la Flandre atteindra non pas 6 millions, mais 3,5 millions d'unités en 2040.

Il est manifeste qu'à long terme, cette évolution aura des répercussions catastrophiques, y compris sur le plan politique. Étant donné que le vieillissement de la population s'accroît du fait que les femmes mettent moins de 2,1 enfants au monde en moyenne, on risque d'être confronté, à terme, à une pénurie d'actifs. Si l'on parvient à faire en sorte que le taux moyen de natalité soit à nouveau de 2,1 enfants par femme, le taux ultime de vieillissement diminuera de manière significative. Il importe que ce rétablissement intervienne en temps utile, soit avant que le vieillissement atteigne son apogée. S'il intervient trop tard, les jeunes, qui constitueront la nouvelle catégorie sociale tributaire de la population active, viendront s'ajouter à l'autre partie de la population en situation de dépendance, à savoir les pensionnés, ce qui créerait un déséquilibre particulièrement malsain entre les actifs et les inactifs³. Une politique de la famille faisant une place suffisante aux mesures destinées à aider les ménages peut apporter une solution à ce problème. Il faut aider les ménages qui souhaiteraient avoir plus d'enfants, mais n'osent pas franchir le pas en raison des lourdes charges financières et matérielles que cela entraîne. Il faut encourager les jeunes ménages à élargir la cellule familiale, par exemple par la création d'un climat fiscal favorable aux familles. Des interventions financières peuvent aussi avoir avant tout un effet incitatif.

2. Les régimes actuels ne satisfont pas

Certaines mesures en vigueur à l'heure actuelle permettent d'accorder aux ménages une aide financière et

² Bron: Nationaal Instituut voor de Statistiek, FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie.

³ Bron: Dr. Lesthaeghe, *De demografische problematiek: perspectieven op een langere termijn*, 1991.

² Source: Institut national de statistique, SPF Économie, PME, Classes moyennes et Énergie.

³ Source: Dr. Lesthaeghe, *De demografische problematiek: perspectieven op een langere termijn*.

is een poging om het draagkrachtverlies te compenseren. Zo zijn er volgende maatregelen:

a. Kinderbijslag:

De maandelijks basisbedragen op 1 mei 2008 zijn voor:

- het eerste kind: 81,77 euro (zelfstandigen: 72,61 euro);
- het tweede kind: 151,30 euro;
- het derde kind: 225,90 euro.

Daarnaast zijn er nog een aantal extra bijslagen, zoals de leeftijdsbijslag, de sociale bijslagen, de bijslagen voor gehandicapte kinderen en de verhoging voor eenoudergezinnen.

Het dient evenwel gezegd dat de geplande maatregelen van de regering zoals ze te vinden zijn in de programmawet (DOC 52 1011/001 – voorjaar 2008) die een jaarlijkse leeftijdstoelage toekennen voor kinderen met recht op kinderbijslag voor werknemers en zelfstandigen een stap in de goede richting is om de koopkracht te verbeteren, maar uiteindelijk nog onvoldoende soelaas blijft bieden.

De huidige kinderbijslagen zijn onvoldoende om de minimumkosten van kinderen te dekken. Voor gezinnen met beperkte financiële mogelijkheden is die situatie extra nadelig en is dat een extra hinderpaal voor de verwezenlijking van hun kindwens. Voorstellen die de bedragen van de kinderbijslagen verhogen en niet langer een onderscheid maken tussen het eerste, tweede, derde en volgende kind werden door ons reeds ingediend⁴.

b. Belastingvrije sommen:

Het huidige belastingstelsel (aanslagjaar 2008, inkomen 2007) kent een belastingvrije som voor kinderen toe⁵:

fiscale, et visent à compenser les pertes de ressources. Ces mesures sont les suivantes:

a. Allocations familiales:

Montants mensuels de base au 1er mai 2008 pour:

- le premier enfant: 81,77 euros (indépendants: 72,61 euros)
- le deuxième enfant: 151,30 euros
- le troisième enfant: 225,90 euros.

Il y a en outre certaines allocations supplémentaires, telles que le supplément d'âge, les suppléments sociaux, les allocations supplémentaires pour enfant handicapé et la majoration pour les familles monoparentales.

Il convient cependant de souligner que les mesures projetées par le gouvernement figurant dans la loi-programme (DOC 52 1011/001 – printemps 2008), qui attribuent un supplément d'âge annuel au bénéfice des enfants donnant droit au paiement d'allocations familiales des travailleurs salariés et indépendants, constituent un pas dans la bonne direction pour améliorer le pouvoir d'achat, mais n'offrent cependant toujours pas de solution satisfaisante.

Les allocations familiales actuelles ne suffisent pas pour couvrir les dépenses minimales nécessaires pour élever des enfants. Pour les ménages disposant de moyens financiers limités, cette situation est extrêmement défavorable et constitue un obstacle supplémentaire à la concrétisation de leur désir d'avoir des enfants. Nous avons déjà déposé des propositions de loi visant à augmenter le montant des allocations familiales et à supprimer la distinction selon qu'il s'agit du premier, du deuxième, du troisième enfant ou de chacun des enfants suivants⁴.

b. Quotités du revenu exemptées d'impôt:

Le régime fiscal actuel (exercice d'imposition 2008, revenus 2007) prévoit une quotité de revenu exemptée d'impôt pour les enfants⁵:

⁴ Wetsvoorstel tot wijziging van de door het koninklijk besluit van 19 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, DOC 52 Kamer 2007-2008, 588/001. Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende de regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen. Doc. 52 Kamer 2007-2008, 589/001.

⁵ Cijfers: FOD Financiën.

⁴ Proposition de loi modifiant les lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées par l'arrêté royal du 19 décembre 1939, DOC 52 Chambre, 2007-2008, 588/001. Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 8 avril 1976 établissant le régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants. DOC 52 Chambre, 2007-2008, 589/001.

⁵ Chiffres SPF Finances.

- een kind: 1.280 euro;
- twee kinderen: 3.310 euro;
- drie kinderen: 7.410 euro;
- vier kinderen: 11.980 euro;
- voor elk extra kind: + 11.980 euro.

Een extra toeslag van 480 euro wordt toegekend voor ieder kind dat de leeftijd van 3 jaar niet heeft bereikt op 1 januari van het aanslagjaar. Die vrijstelling kan niet worden samengevoegd met de vrijstelling voor kinderopvang.

Deze bedragen lijken op het eerste gezicht behoorlijk, maar enige nuancering hierbij is belangrijk. Gezinnen met een laag inkomen kunnen immers niet ten volle gebruik maken van de belastingaftrek omdat hun inkomen te laag is. Dat wordt gelijkgesteld met een inkomen waarvan de overheid oordeelt dat het absoluut te laag is om van te leven omdat het niet wordt belast.

Daarnaast zijn bepaalde tegemoetkomingen hoofdzakelijk in het voordeel van gezinnen met een hoger inkomen. Het gaat immers om identieke bedragen van belastingvermindering voor een zelfde aantal kinderen, onafhankelijk van het inkomen. Er is ook hier geen positief resultaat voor gezinnen met lagere inkomsten, die vaak reeds niet belastbaar zijn. Niemand zal durven te ontkennen dat de kansen van deze gezinnen worden beknot. Het is dan ook belangrijk te voorzien in een bijzondere financiële ondersteuning voor gezinnen met kinderen met een beperkte financiële draagkracht.

Zo kan ook deze categorie van de bevolking recht hebben op een compensatie in de kosten van kinderen. Dergelijke maatregelen zijn in een samenleving sociaal rechtvaardig.

Gezinnen die te weinig verdienen om in aanmerking te komen voor belastingvrije sommen, moeten een bijzondere tegemoetkoming krijgen.

3. Vaststelling van de verhoogde toelagen aan gezinnen en een gezinsvriendelijke fiscaliteit

In 2007 pakte de Gezinsbond uit met een vernieuwde studie⁶ inzake de minimumkosten van kinderen. Op basis van een maandelijks referentie-inkomen van 1.800 euro werd berekend dat de minimumkost van een kind gemiddeld 395,05 euro per maand bedraagt. Omdat de minimumkosten stijgen naarmate kinderen ouder worden, kwam men tot volgend beeld:

⁶ Kiezen voor kinderen in een duurzame samenleving. Memorandum voor de federale verkiezingen, maart 2007.

- un enfant: 1.280 euros;
- deux enfants: 3.310 euros;
- trois enfants: 7.410 euros;
- quatre enfants: 11.980 euros;
- pour chaque enfant supplémentaire: + 11.980 euros.

Un supplément de 480 euros est accordé pour tout enfant qui n'a pas atteint l'âge de 3 ans au 1er janvier de l'exercice d'imposition. Cette exonération ne peut être cumulée avec l'exonération pour garde d'enfant.

À première vue, ces montants paraissent corrects, mais il importe d'y apporter quelques nuances. En effet, les ménages à faibles revenus ne peuvent pas profiter pleinement de la déduction fiscale, vu que leur revenu est trop bas. Il s'agit, en quelque sorte, d'un revenu que l'autorité juge absolument insuffisant pour vivre parce qu'il n'est pas imposé.

Il existe en outre certaines allocations en faveur principalement des ménages à revenus plus élevés. Il s'agit en effet de montants identiques de réduction d'impôt, pour un même nombre d'enfants, quel que soit le revenu. Dans ce cas-ci aussi, les ménages à faibles revenus n'en bénéficient pas, puisque souvent déjà, ils ne sont pas taxés. Personne n'osera nier que les possibilités de ces ménages sont réduites. Il importe dès lors de prévoir une allocation spéciale en faveur des ménages avec enfants et dont les moyens financiers sont limités.

Ainsi, cette catégorie de population pourra également avoir droit à une compensation pour les frais d'éducation des enfants. De telles mesures se justifient pleinement d'un point de vue social.

Les ménages qui gagnent trop peu pour entrer en ligne de compte pour profiter de ces quotités exemptées d'impôt doivent bénéficier d'une allocation spéciale.

3. Fixation de l'allocation majorée en faveur des ménages et élaboration d'une fiscalité en faveur des familles

En 2007, la Gezinsbond a publié une étude réactualisée⁶ sur les dépenses minimales nécessaires pour élever des enfants. Sur la base d'un revenu mensuel de référence de 1.800 euros, les dépenses minimales pour élever un enfant s'élèvent à 395,05 euros en moyenne par mois. Étant donné que ces dépenses minimales augmentent à mesure que l'enfant grandit, on obtient le tableau suivant:

⁶ Kiezen voor kinderen in een duurzame samenleving. Memorandum voor de federale verkiezingen, mars 2007.

Leeftijd	Minimumkost van kind
0 tot 5 jaar	270,03 euro
18 tot 24 jaar	513,49 euro
Gewogen gemiddelde	395,05 euro

De Gezinsbond: «De minimumkost van een kind is het extra inkomen dat een gezin met een basisgezinsinkomen per kind eigenlijk moet krijgen om dezelfde levensstandaard te behouden als een kinderloos koppel met hetzelfde basisgezinsinkomen.»

De Gezinsbond kwam dan ook in het Memorandum tot concrete voorstellen die alle kaders binnen een grondige hervorming van de sociale zekerheid:

«Kinderbijslagen

Kinderbijslagen zijn de financiële motor van het gezinsbeleid. Zij zijn het middel bij uitstek om de welvaart horizontaal te herverdelen tussen gezinnen met een gelijkaardig inkomen, maar een verschillend kindertal.

Het kinderbijslagstelsel moet nog doeltreffender en rechtvaardig worden. Wij streven naar een eenheidsstelsel waarin ieder kind dezelfde substantieel hogere kinderbijslag krijgt. Welvaartsvast en zonder discriminaties. En tot slot: Vlaams.

Substantieel hogere en rechtvaardige kinderbijslagen

Op termijn moeten de kinderbijslagen minstens de minimumkosten van kinderen dekken. Er is echter nog een lange weg af te leggen.

Daarom stelt de Gezinsbond voor dat de regering dringend een stappenplan opstelt om de kinderbijslagen substantieel te verhogen. Maar de regering moet ook daadwerkelijk de eerste stap zetten. Wij stellen voor om eerst die situaties aan te pakken waar de dekkinggraad het laagst is: bij het eerste kind en bij 18-plussers.

Voorstellen van de Gezinsbond:

- Basiskinderbijslag van het eerste kind optrekken van 78,59 euro tot 100 euro.
- Leeftijdsbijslag voor alle kinderen op 18 jaar verhogen van 27,30 euro tot 75 euro (cumulatieve toeslag ten opzichte van de basisbijslag).

Âge	Dépenses minimales par enfant
0 à 5 ans	270,03 euros
18 à 24 ans	513,49 euros
Moyenne pondérée	395,05 euros

D'après la *Gezinsbond*: «Le montant des dépenses minimales pour élever un enfant correspond au revenu supplémentaire qu'un ménage percevant un revenu de base devrait en fait recevoir pour chaque enfant pour pouvoir maintenir son niveau de vie par rapport à un ménage sans enfant percevant le même revenu.»

La *Gezinsbond* a dès lors soumis, dans le Mémoire, des propositions concrètes qui s'inscrivent toutes dans une réforme approfondie de la sécurité sociale:

«Allocations familiales

Les allocations familiales constituent le moteur financier de la politique familiale. Elles sont l'instrument par excellence pour redistribuer horizontalement le bien-être entre les familles ayant un revenu égal mais un nombre d'enfants différent.

Le régime des allocations familiales doit encore gagner en efficacité et en équité. Nous prôtons un régime unique dans lequel chaque enfant recevrait les mêmes allocations familiales substantiellement majorées. Liées au bien-être et sans discrimination. Et enfin: flamandes.

Des allocations familiales substantiellement plus élevées et équitables

À terme, les allocations familiales doivent au moins couvrir les dépenses minimales nécessaires pour élever des enfants. Mais le chemin à parcourir est encore long.

Aussi la *Gezinsbond* propose-t-elle que le gouvernement établisse d'urgence un plan par étapes en vue d'augmenter substantiellement les allocations familiales. Il revient toutefois aussi au gouvernement de faire véritablement le premier pas. Nous proposons de régler tout d'abord les situations où le degré de couverture est le plus faible; à savoir les allocations accordées pour le premier enfant et les enfants de plus de 18 ans.

Propositions de la *Gezinsbond*:

- Porter l'allocation familiale de base du premier enfant de 78,59 euros à 100 euros.
- Porter le supplément d'âge pour tous les enfants âgés de 18 ans de 27,30 euros à 75 euro (supplément cumulé avec l'allocation de base).

Welvaartsvaste kinderbijslagen

Vandaag stellen we een forse erosie vast van de koopkracht van de kinderbijslagen. In de periode 1970-2004 steeg de gemiddelde kinderbijslag (gewone schalen) 431%, terwijl de lonen gemiddeld met 674% toenamen.

De kinderbijslagen volgen dus bijlange niet de welvaartsevolutie. Over een periode van 35 jaar boeten kinderbijslagen ruim 40% aan koopkracht in ten aanzien van het loonpeil. Daarom moeten kinderbijslagen ook regelmatig worden aangepast aan de welvaart. Omdat de kinderbijslagen al jarenlang de welvaartsevolutie niet meer volgen, is een forse inhaalbeweging noodzakelijk.

Voorstel van de Gezinsbond:

- De kinderbijslagen welvaartsvast maken zodat ze de stijgende levensduurte van kinderen opvangen.

Kinderbijslag als recht van het kind: bestaande discriminaties wegwerken

Voor de Gezinsbond is elk kind gelijk ongeacht zijn rang en ongeacht het beroepsstatuut van zijn ouders. Het huidige kinderbijslagstelsel kent echter belangrijke discriminaties: tussen de 3 verschillende rangen én volgens het beroepsstatuut van de rechtgevendende ouder.

Die discriminaties willen wij dringend zien verdwijnen. Daarom pleiten wij al jaren voor een eenheidsstelsel met kinderbijslag als recht van het kind.

Voorstellen van de Gezinsbond:

- ook het eerste kind de volledige leeftijdsbijslag laten genieten zoals het tweede en het derde kind;
- als een kind niet langer rechtgevend is op kinderbijslag, mag naast de leeftijdsbijslag van dat kind uitsluitend het laagste bedrag aan basiskinderbijslag wegvallen zodat de andere kinderen hun rang behouden;
- de basiskinderbijslag van zelfstandigen voor het eerste kind optrekken van 60 euro (vanaf 1 april 2007) tot op het niveau van de werknemers;
- de leeftijdsbijslagen voor enige, jongste en oudste kinderen van zelfstandigen optrekken tot op het niveau van de werknemers.

Des allocations familiales liées au bien-être

Nous constatons aujourd'hui une forte érosion du pouvoir d'achat des allocations familiales. Entre 1970 et 2004, l'allocation familiale moyenne (barèmes normaux) a augmenté de 431%, alors que les salaires ont enregistré une hausse moyenne de 674%.

Les allocations familiales sont donc loin de suivre l'évolution du bien-être. En l'espace de 35 ans, le pouvoir d'achat des allocations familiales a régressé de plus de 40% par rapport au niveau des salaires. Il convient dès lors d'adapter régulièrement les allocations familiales au bien-être. Comme cela fait plusieurs années que les allocations familiales ne suivent plus l'évolution du bien-être, un mouvement de rattrapage sensible s'impose.

Proposition de la *Gezinsbond*

- Lier les allocations familiales au bien-être afin qu'elles compensent l'augmentation du coût des enfants.

Faire des allocations familiales un droit de l'enfant: supprimer les discriminations existantes.

Pour la *Gezinsbond*, tous les enfants sont égaux indépendamment de leur rang et du statut professionnel de leurs parents. Le régime actuel des allocations familiales comporte toutefois d'importantes discriminations dès lors qu'il fait des distinctions entre les trois rangs différents et selon le statut professionnel du parent attributaire.

Nous souhaitons instamment que ces discriminations disparaissent. C'est pourquoi nous plaçons depuis plusieurs années en faveur d'un régime unique d'allocations familiales en tant que droit de l'enfant.

Propositions de la *Gezinsbond*:

- faire bénéficier également le premier enfant de l'intégralité du supplément d'âge au même titre que le deuxième et le troisième enfant;
- lorsqu'un enfant ne peut plus bénéficier d'allocations familiales outre le supplément d'âge de cet enfant, seul le montant de base le plus bas peut être supprimé, de manière à ce que les autres enfants conservent leur rang;
- relever les allocations familiales de base des travailleurs indépendants pour le premier enfant de 60 euros (à partir du 1er avril 2007) pour la porter au niveau de celles des travailleurs salariés;
- porter les suppléments d'âge pour les enfants uniques, les cadets et les aînés des travailleurs indépendants au niveau de ceux des travailleurs salariés.

Meer kraamgeld

De Gezinsbond wil dat gezinnen hun kinderwens kunnen realiseren. De overheid moet er alvast voor zorgen dat de zware investering bij een geboorte geen hinderpaal vormen. Zeker niet voor een tweede en een derde kind. Eens die hinderpaal weggewerkt, zal dat uiteraard ook een positieve demografische impact hebben.

Voorstel van de Gezinsbond:

– Het kraamgeld voor het tweede en volgende kind optrekken tot op het niveau van het eerste kind: van 801,13 euro tot 1.064,79 euro.»

1. De Gezinsbond streeft daarnaast ook naar een fiscaliteit die op maat van de gezinnen gesneden is: «Fiscaliteit is het middel bij uitstek om de welvaart verticaal te herverdelen tussen hoge en lage inkomens. Daarbij moet de fiscaliteit ook rekening houden met de draagkracht van het gezin. Niet alleen het inkomen telt, maar ook het aantal gezinsleden. Het scheelt immers een slok op een borrel of je met 2 of met 5 van eenzelfde inkomen moet leven.

Gezinsvriendelijke fiscaliteit⁷

Zorg- en opvoedingsarbeid fiscaal beter honoreren

Het huwelijksquotiënt, oorspronkelijk bedoeld als compensatiemaatregel voor eenverdienersgezinnen (ter compensatie van de volledige decumul voor twee-verdieners en het niet langer als ten laste beschouwen van de partner) hevelt bij gezinnen waarvan één van de partners geen of een laag inkomen geniet, een gedeelte van het netto belastbaar beroepsinkomen over van de meest- naar de minstverdienende partner.

De Gezinsbond wil deze regeling hervormen naar een gezinsquotiënt en beter afstemmen op zorg- en opvoedingssituaties.

Voorstel van de Gezinsbond:

– het huwelijksquotiënt verbeteren voor gezinnen met kinderen en gezinnen die een zorgtaak opnemen voor

⁷ Alle bedragen in het hoofdstuk «Gezinsvriendelijke fiscaliteit» zijn de geïndexeerde bedragen zoals die gelden voor aanslagjaar 2008/inkomstenjaar 2007.

Augmentation de l'allocation de naissance

La *Gezinsbond* souhaite que les familles puissent concrétiser leur désir d'avoir des enfants. Les pouvoirs publics doivent en tout cas veiller à ce que l'investissement considérable qui doit être consenti lors d'une naissance ne constitue pas un obstacle, certainement pas pour un deuxième et un troisième enfant. La suppression de cet obstacle aura évidemment également un impact positif sur la démographie.

Proposition de la *Gezinsbond*:

– porter l'allocation de naissance pour le deuxième et le troisième enfant au niveau de celle qui est versée pour le premier enfant: de 801,13 euros à 1.064,79 euros.

1. La *Gezinsbond* aspire en outre également à une fiscalité à la mesure des ménages: «La fiscalité est le moyen par excellence d'assurer une redistribution verticale du bien-être entre les hauts et les bas revenus. À cet égard, la fiscalité doit également tenir compte des moyens financiers du ménage. Elle doit prendre en compte non seulement le revenu, mais aussi la composition du ménage. En effet, ce n'est vraiment pas la même chose de vivre à deux ou à cinq d'un même revenu.

Fiscalité favorable aux familles⁷

Revalorisation fiscale des prestations de soins et d'éducation

Le système du quotient conjugal – qui constituait à l'origine une mesure de compensation accordée aux ménages à un revenu (en compensation du décumul intégral appliqué aux ménages à deux revenus et de la mesure en vertu de laquelle le partenaire n'était plus considéré comme à charge) – transfère, dans les ménages dont l'un des partenaires ne perçoit que peu ou pas de revenus, une partie du revenu professionnel imposable net du partenaire qui gagne le plus vers celui qui gagne le moins.

La *Gezinsbond* souhaite que ce système soit remplacé par un quotient familial qui soit mieux adapté aux situations de soin et d'éducation.

Proposition de la *Gezinsbond*:

– améliorer le quotient conjugal pour les familles avec enfants, ainsi que pour celles qui s'occupent d'un parent

⁷ Tous les montants cités dans le chapitre «Fiscalité favorable aux familles» sont les montants indexés applicables pour l'exercice d'imposition 2008/année de revenus 2007.

een hulpbehoevend familielid, met behoud van verworven rechten voor al wie vandaag het huwelijksquotiënt geniet;

- een gezinsmodulering invoeren zodat het huidige plafond, dat maximaal mag worden overgeheveld, verhoogt met 10% per kind of per zorgbehoevend familielid ten laste;
- de bestaande splitsingsverhouding van 70-30 wijzigen in 60-40.

Correcte bedrijfsvoorheffing

Om sneller over de belastinggelden te beschikken int de overheid een bedrijfsvoorheffing op de meeste beroepsinkomsten als een voorschot op de uiteindelijk verschuldigde belasting. Deze bedrijfsvoorheffing wordt 1,5 tot 2 jaar na de inkomsten via het aanslagbiljet verrekend met de verschuldigde belasting. De laatste jaren groeit de groep gezinnen die moeten terugtrekken. Dat is hoofdzakelijk het gevolg van de systematisch te hoge bedrijfsvoorheffing die de overheid inhoudt. Gezinnen krijgen het teveel betaalde na 2 jaar wel terug, maar zonder rente.

De huidige bedrijfsvoorheffingschalen zijn onvoldoende afgestemd op de eindbelasting. Zelfs het Rekenhof heeft de regering daarvoor al meermaals op de vingers getikt. Ook uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State bevestigden onze visie.

Vandaag betalen alle belastingplichtigen teveel bedrijfsvoorheffing. Gehuwden en wettelijk samenwonenden betalen elk jaarlijks nog eens 252 euro teveel. De verminderingen voor de kinderlast in de bedrijfsvoorheffing zijn niet afgestemd op de definitieve vermindering in de eindafrekening. Gescheiden ouders die belast worden als alleenstaanden genieten nog altijd niet de bijkomende vermindering die andere alleenstaande ouders wel krijgen.

Voorstellen van de Gezinsbond:

- de schalen en de kortingen van de bedrijfsvoorheffing voor iedereen nauwkeuriger afstemmen op de verschuldigde eindbelasting;
- gelijke bedrijfsvoorheffing voor gehuwden en alleenstaanden behoudens een afzonderlijke schaal voor genietters van het huwelijksquotiënt;

Gezien de zware budgettaire impact van deze maatregel gaat de Gezinsbond akkoord met een stappenplan:

dépendant, avec maintien des droits acquis pour ceux qui bénéficient actuellement du quotient conjugal;

- appliquer une modulation familiale afin que le plafond actuel, c'est-à-dire le montant maximum transférable, soit augmenté de 10% par enfant ou par parent dépendant à charge;
- faire passer la clé de répartition actuelle de 70-30 à 60-40.

Un précompte professionnel correct

Pour disposer plus rapidement du produit des impôts, les autorités perçoivent sur la plupart des revenus professionnels un précompte professionnel à titre d'avance sur l'impôt finalement dû. Un an et demi à deux ans après la perception des revenus, ce précompte professionnel est compensé avec l'impôt dû, par le biais de l'avertissement-extrait de rôle. Ces dernières années, le nombre de ménages ayant droit à un remboursement est en augmentation. Cette situation est principalement due au fait que les autorités retiennent systématiquement un précompte trop élevé. Les ménages récupèrent certes le trop perçu après deux ans – mais sans intérêts.

Les barèmes actuels de précompte professionnel ne sont pas suffisamment adaptés à l'impôt final. Le gouvernement a même été rappelé plusieurs fois à l'ordre par la Cour des comptes à ce sujet. Notre vision trouve également appui dans certaines décisions de la Cour d'arbitrage et du Conseil d'État.

À l'heure actuelle, tous les contribuables paient un précompte professionnel trop important. Les couples mariés et les cohabitants légaux paient encore chaque année 252 euros de trop. Les réductions de précompte professionnel accordées pour charge d'enfant ne sont pas adaptées à la réduction définitive qui apparaît dans le décompte final. Les parents divorcés qui sont taxés comme des isolés ne bénéficient toujours pas de la réduction supplémentaire accordée aux autres parents isolés.

Propositions de la Gezinsbond:

- faire correspondre de manière plus précise, pour chacun, les barèmes et les réductions du précompte professionnel à l'impôt final dû;
- un précompte professionnel identique pour les personnes mariées et les isolés, à l'exception d'un barème distinct pour les bénéficiaires du quotient conjugal;

Étant donné l'impact budgétaire important de cette mesure, la Gezinsbond accepte un plan par étapes:

- 1ste stap: gehuwden de vermindering voor alleenstaanden toekennen (momenteel 21 euro);
- 2de stap: de schalen nauwkeuriger afstemmen op de eindbelasting;
- verminderingen voor kinderen ten laste in de bedrijfsvoorheffing beter afstemmen op het effectieve belastingvoordeel;
- vermindering in bedrijfsvoorheffing voor niet getrouwde weduwnaar/weduwe of ongehuwde ouder met één of meer kinderen ten laste (momenteel 29 euro) ook toekennen aan gescheiden ouders die belast worden als alleenstaande.

Sinds 2004 int de overheid ook bedrijfsvoorheffing op alle sociale uitkeringen. De studiedienst van de Gezinsbond berekende dat deze bedrijfsvoorheffing in vele situaties te hoog én zelfs onverantwoord is. Wij verzetten ons heftig tegen deze praktijk, waarbij de regering haar begroting opsmukt op de kap van gezinnen die zich al in een minder rooskleurige financiële situatie bevinden. Zij kijken in de meeste gevallen al aan tegen een forse terugval van hun gezinsinkomen. Bovendien past de fiscus op de bedrijfsvoorheffing op sociale uitkeringen geen verminderingen toe voor gezinslast. Deze gezinnen moeten dus 1,5 tot 2 jaar wachten op hun belastingvoordeel. De Gezinsbond vindt dit ontoelaatbaar.

Voorstellen van de Gezinsbond:

- geen of minder bedrijfsvoorheffing inhouden op sociale uitkeringen als dat niet verantwoord is;
- geen bedrijfsvoorheffing inhouden op uitkeringen voor voltijdse onderbreking: loopbaanonderbreking, tijdscrediet, ouderschaps- en zorgverlof;
- slechts 11,11% in plaats van 17,15% bedrijfsvoorheffing inhouden op uitkeringen voor deeltijdse onderbreking, loopbaanonderbreking, tijdscrediet, ouderschaps- en zorgverlof;
- geen bedrijfsvoorheffing inhouden op uitkeringen voor moederschapsverlof als het normale jaarlijkse beroepsinkomen lager is dan 20.048 euro;
- geen bedrijfsvoorheffing inhouden op uitkeringen voor ziekte en invaliditeit als het normale jaarlijkse beroepsinkomen lager is dan 21.942,96 euro;
- dezelfde verminderingen wegens gezinslast toepassen op de bedrijfsvoorheffing voor sociale uitkeringen als voor beroepsinkomen.

De bedrijfsvoorheffing houdt evenmin rekening met het fiscale voordeel dat een onderhoudsplichtige ouder zal krijgen omdat hij of zij het betaalde onderhoudsgeld

- 1ère étape: octroi aux personnes mariées de la réduction pour les isolés (actuellement, 21 euros);
- 2ème étape: faire correspondre de manière plus précise les barèmes à l'impôt final;
- faire mieux correspondre la réduction pour enfants à charge dans le précompte professionnel à l'avantage fiscal effectif;
- accorder également aux parents divorcés imposés en tant qu'isolés la réduction du précompte professionnel pour le veuf/la veuve non remarié(e) ou pour le parent non marié ayant un ou plusieurs enfants à charge (actuellement, 29 euros).

Depuis 2004, les pouvoirs publics prélèvent aussi un précompte professionnel sur les allocations sociales. Le service d'étude de la *Gezinsbond* a calculé que, dans de nombreuses situations, ce précompte professionnel est trop élevé, voire injustifié. Nous nous opposons vivement à cette pratique, grâce à laquelle le gouvernement enjôle son budget sur le dos de ménages qui se trouvent déjà dans une situation financière moins souriante. Dans la plupart des cas, ils sont déjà confrontés à un recul important de leur revenu. En outre, le fisc n'applique pas de réductions pour charge de famille au précompte professionnel prélevé sur les allocations sociales. Ces ménages doivent donc attendre 1,5 à 2 pour bénéficier de leur avantage fiscal. La *Gezinsbond* estime que c'est intolérable.

Propositions de la *Gezinsbond*:

- ne pas retenir de précompte professionnel sur les allocations sociales, ou en retenir moins, lorsque cela ne se justifie pas;
- ne pas retenir de précompte professionnel sur les allocations d'interruption à temps plein: interruption de carrière, crédit-temps, congé parental et congé d'assistance;
- ne retenir que 11,11% au lieu de 17,15% de précompte professionnel sur les allocations d'interruption à temps partiel: interruption de carrière, crédit temps, congé parental et congé d'assistance;
- ne pas retenir de précompte professionnel sur les allocations de congé de maternité lorsque le revenu professionnel normal est inférieur à 20.048 euros par an;
- ne pas retenir de précompte professionnel sur les allocations de maladie et d'invalidité lorsque le revenu professionnel normal est inférieur à 21.942,96 euros par an;
- appliquer les mêmes réductions pour charge de famille sur le précompte professionnel pour les allocations sociales que pour les revenus professionnels.

Le précompte professionnel ne tient pas non plus compte de l'avantage fiscal qu'obtiendra un parent débiteur d'aliments en déduisant fiscalement la pension

fiscaal zal aftrekken. Daardoor komen vele gescheiden ouders in financiële problemen. Zij verliezen de vermindering voor gezinslast, waardoor hun netto-inkomen daalt. Met dat lagere inkomen moeten ze onmiddellijk onderhoudsgeld voor hun kinderen betalen, wat hen later een fiscaal voordeel oplevert. Alleen moeten ze daar 1,5 tot 2 jaar op wachten. Deze situatie verhoogt het aantal wanbetalers van onderhoudsgeld.

Voorstel van de Gezinsbond:

- in de berekening van de bedrijfsvoorheffing effectief rekening houden met de aftrekbare onderhoudsgelden die de onderhoudsplichtige betaalt voor zijn kinderen;

Bestaande discriminaties wegwerken

Fiscaliteit moet neutraal blijven voor de (gekozen) samenlevingsvorm. Bovendien mag fiscaliteit kinderen niet discrimineren volgens hun rang. Daarom pleit de Gezinsbond er voor dat de fiscaliteit alle kinderen gelijk behandelt.

Voorstellen van de Gezinsbond:

- op termijn gelijke belastingvrije sommen voor alle kinderen ongeacht hun rang, zonder echter deze sommen te nivelleren op een lager niveau. De Gezinsbond stelt een stappenplan voor:
 - eerste fase: de belastingvrije som voor het 2de kind ten laste verdubbelen van 1.370 euro (geïndexeerd: 2.030 euro) naar 2.740 euro (geïndexeerd: 4.040 euro);
 - tweede fase: de verhoogde (zie 1ste fase) belastingvrije som voor het 1ste en 2de kind minstens verhogen tot het niveau van de belastingvrije som van het 3de kind, momenteel: 2.780 euro (geïndexeerd: 4.100 euro);
 - derde fase: de gelijkgeschakelde belastingvrije sommen voor het 1ste, 2de en 3de kind minstens verhogen tot het niveau van de belastingvrije som van het 4de kind, momenteel 3.100 euro (geïndexeerd: 4.570 euro).

Gezinnen die zelf zorgen voor hun kinderen, moeten gelijkaardige belastingvoordelen kunnen krijgen als zij die deze zorgtaak uitbesteden. Betaalde kosten voor kinderopvang zijn volledig, tot een plafond van 11,20 euro per opvangdag, fiscaal aftrekbaar. Gezinnen die zelf kinderen jonger dan 3 jaar opvangen, hebben momenteel recht op een forfaitaire belastingvrije som.

alimentaire versée. De ce fait, de nombreux parents divorcés ont des problèmes financiers. Ils perdent la réduction pour charge de famille, ce qui fait diminuer leur revenu net. Avec ce revenu moins élevé, ils doivent payer immédiatement la pension alimentaire pour leurs enfants, ce qui leur apportera plus tard un avantage fiscal. Mais pour bénéficier de cet avantage, ils doivent attendre un an et demi à deux ans. Cette situation entraîne une augmentation du nombre de mauvais payeurs de pensions alimentaires.

Proposition de la *Gezinsbond*:

- dans le calcul du précompte professionnel, tenir effectivement compte des pensions alimentaires déductibles versées par le débiteur d'aliments pour ses enfants;

Lever les discriminations existantes

La neutralité de la fiscalité doit être assurée vis-à-vis des (choix de) formes de vie commune. En outre, la fiscalité ne peut être discriminatoire en fonction du rang des enfants. C'est pourquoi la *Gezinsbond* recommande que tous les enfants soient égaux au regard de la fiscalité.

Propositions de la *Gezinsbond*:

- à terme, égalité des quotités exemptées d'impôt pour tous les enfants, quel que soit leur rang, sans toutefois niveler ces quotités par le bas. La Gezinsbond propose un plan par étapes:
 - première étape: doubler la quotité exemptée d'impôt pour le deuxième enfant afin qu'elle passe de 1.370 euros (montant indexé: 2.030 euros) à 2.740 euros (montant indexé: 4.040 euros);
 - deuxième étape: porter la quotité majorée exemptée d'impôt (voir la première étape), pour le premier et le deuxième enfant, au moins au niveau de la quotité exemptée d'impôt appliquée pour le troisième enfant, qui s'élève actuellement à 2.780 euros (montant indexé: 4.100 euros);
 - troisième étape: porter les quotités exemptées d'impôt harmonisées pour le premier, le deuxième et le troisième enfant au moins au niveau de la quotité exemptée d'impôt appliquée pour le quatrième enfant, qui s'élève actuellement à 3.100 euros (montant indexé: 4.570 euros).

Les familles qui s'occupent elles-mêmes de leurs enfants doivent bénéficier des mêmes avantages fiscaux que les familles qui confient à d'autres le soin de s'en occuper. Certains frais de garde des enfants sont déductibles fiscalement dans leur intégralité, le plafond étant fixé à 11,20 euros par jour de garde. Actuellement, les familles qui assurent elles-mêmes la garde de leurs

Deze tussenkomst is echter veel te laag. De overheid moet deze gezinnen beter ondersteunen.

Voorstel van de Gezinsbond:

– de forfaitaire belastingvrije som van 325 euro (geïndexeerd: 480 euro) voor kinderen jonger dan 3 jaar, voor wie ouders geen opvangkosten aftrekken, in twee stappen optrekken:

- 1ste fase: tot 750 euro (geïndexeerd: 1.110 euro).
- 2de fase: tot 1.500 euro (geïndexeerd: 2.210 euro).

De regering versoepelde en verruimde vanaf inkomstjaar 2007 de spelregels van het fiscale co-ouderschap, waarbij de fiscus zelf de belastingvrije sommen voor kinderen ten laste onder beide gescheiden ouders verdeelt. Het verbod om deze regeling te combineren met de fiscale aftrek van onderhoudsgeld van kinderen blijft echter behouden.

Nochtans zijn er zelfs bij een gelijkmatig verdeelde huisvesting van de kinderen nog altijd situaties waarin onderhoudsgeld verschuldigd blijft: als de inkomsten van beide ouders sterk uiteenlopen én als de niet-verblijfsgebonden kosten niet gelijkmatig worden gedragen. In die situaties moet volgens de Gezinsbond de ouder die voor zijn kinderen onderhoudsgeld verschuldigd is, dat ook fiscaal kunnen aftrekken.

Voorstel van de Gezinsbond:

– de fiscale aftrek van onderhoudsgeld voor kinderen toelaten in combinatie van fiscaal co-ouderschap voor de kinderen waarvoor de onderhoudsplichtige ouder de helft van de belastingvrije sommen van zijn ex-partner krijgt.

Kinderen blijven ten laste van hun ouder(s) zolang hun netto bestaansmiddelen bepaalde plafonds niet overschrijden. Deze plafonds zijn verschillend naargelang de manier waarop de ouder van wie zij ten laste zijn belast wordt: gehuwd/wettelijk samenwonend of alleenstaand. Voor kinderen met een handicap geldt een nog hoger plafond.

Aangezien sinds de belastinghervorming van 10 augustus 2001 een 1ste schijf van het onderhoudsgeld voor kinderen van gescheiden ouders is vrijgesteld in de netto bestaansmiddelen, is deze positieve discriminatie niet langer nodig.

enfants âgés de moins de trois ans ont droit à une quotité forfaitaire exemptée d'impôt. Cette intervention est cependant beaucoup trop faible. Il convient que les autorités aident davantage ces familles.

Proposition de la *Gezinsbond*:

– relever, en deux phases, la quotité forfaitaire exemptée d'impôt de 325 euros (indexée: 480 euros) pour les enfants âgés de moins de 3 ans pour lesquels les parents ne déduisent pas de frais de garde:

- 1ère phase: à 750 euros (indexé: 1.110 euros).
- 2ème phase: à 1.500 euros (indexé: 2.210 euros).

Le gouvernement a assoupli et élargi, à partir de l'année de revenus 2007, les règles de la coparenté fiscale, dans le cadre de laquelle le fisc répartit lui-même entre les deux parents divorcés les quotités du revenu exemptées d'impôt pour les enfants à charge. L'interdiction de combiner ce régime avec la déduction fiscale de la pension alimentaire d'enfants est cependant maintenue.

Pourtant, même en cas d'hébergement partagé de manière égale des enfants, il subsiste toujours des situations dans lesquelles une pension alimentaire reste due: lorsque les revenus des deux parents sont fort différents et lorsque les frais non liés à la résidence ne sont pas supportés de manière égale. Dans ces situations, la *Gezinsbond* estime que le parent qui est redevable d'une pension alimentaire pour ces enfants doit aussi pouvoir déduire celle-ci fiscalement.

Proposition de la *Gezinsbond*:

– autoriser la déduction fiscale de la pension alimentaire pour les enfants en combinaison avec la coparenté fiscale pour les enfants pour lesquels le débiteur d'aliments reçoit de son ex-partenaire la moitié des quotités du revenu exemptées d'impôt.

Les enfants restent à charge de leur(s) parent(s) tant que leurs moyens d'existence nets ne dépassent pas certains plafonds. Ces plafonds sont différents selon la manière dont le parent dont ils sont à charge est imposé: marié/cohabitant légal ou isolé. Un plafond encore plus élevé est en vigueur pour les enfants handicapés.

Étant donné que depuis la réforme fiscale du 10 août 2001, une première tranche de la pension alimentaire pour les enfants de parents divorcés est exonérée dans les moyens d'existence nets, cette discrimination positive n'est plus nécessaire.

Wel stellen we vast dat almaar meer studenten een studentenjob aannemen en meer willen bijverdienen. Door de beperkte bovengrens belanden deze studenten al te vaak in het zwartwerk om zo het belastingvoordeel van hun ouder(s) niet kwijt te spelen.

Daarom wil de Gezinsbond een uniforme, maar hogere bovengrens.

Voorstel van de Gezinsbond:

– De bovengrens van de netto bestaansmiddelen om als kind ten laste te blijven gelijkschakelen voor alle kinderen en optrekken tot het niveau van het belastingvrije minimum: momenteel 6.040 euro.

Meer belastingkrediet voor lage inkomensgezinnen

Gezinnen die te weinig inkomen hebben om de belastingvrije sommen voor hun kinderen uit te putten, krijgen momenteel een terugbetaalbaar belastingkrediet. Deze negatieve belasting compenseert slechts een beperkt deeltje van het belastingvoordeel dat gezinnen met een hoger inkomen genieten. Daarom moet dit belastingkrediet verhogen.

Voorstel van de Gezinsbond:

– voor gezinnen die hun belastingvoordeel voor kinderen ten laste niet volledig kunnen uitputten omdat hun inkomen te laag is, het maximaal terugbetaalbare belastingkrediet per kind verdubbelen van 250 euro (geïndexeerd: 370 euro) tot 500 euro (geïndexeerd: 740 euro).»

Het is dus wenselijk dat er werk dient te worden gemaakt van een betere ondersteuning van de gezinnen. De voorstellen van de Gezinsbond kunnen hierbij richtinggevend zijn. Een graduele invoering van hogere kinderbijlagen, waarin het fiscaal voordeel van de personenbelasting rechtstreeks geïntegreerd is, ligt dan ook voor de hand. Deze integratie wordt overigens a fortiori verdedigbaar omdat gezinnen met een laag inkomen immers in een aantal gevallen geen of slechts ten dele gebruik kunnen maken van de belastingvermindering voor kinderen.

4. Regeringsbeleid

In de algemene beleidsnota van 23 maart 2008 van de nieuwe staatssecretaris voor het Gezin verklaart de regering dat zij «de wens heeft geuit dat de gezinnen een belangrijk element van haar beleid vormen». Voorts

Nous constatons cependant que de plus en plus d'étudiants prennent un job d'étudiant pour bénéficier d'un revenu supplémentaire. En raison du montant peu élevé du plafond, ces étudiants travaillent trop souvent au noir, afin de ne pas hypothéquer l'avantage fiscal de leur(s) parent(s).

C'est la raison pour laquelle la *Gezinsbond* souhaite un plafond uniforme, mais plus élevé.

Proposition de la *Gezinsbond*:

– Uniformiser le plafond du montant net des ressources à ne pas dépasser pour rester enfant à charge et le porter au niveau du montant minimum de la quotité exemptée d'impôt; qui s'élève aujourd'hui à 6.040 euros.

Augmenter le crédit d'impôt pour les familles à faibles revenus

Les familles qui ont trop peu de revenus pour épuiser les quotités exemptées d'impôt pour leurs enfants bénéficient actuellement d'un crédit d'impôt remboursable. Cet impôt négatif ne compense que très partiellement l'avantage fiscal accordé aux familles qui ont un revenu plus élevé. C'est pourquoi il convient d'augmenter ce crédit d'impôt.

Proposition de la *Gezinsbond*:

– pour les familles qui ne peuvent pas épuiser complètement leur avantage fiscal pour charge d'enfant en raison de la faiblesse de leurs revenus, doubler le crédit d'impôt maximum remboursable par enfant qui passerait de 250 euros (indexé: 370 euros) à 500 euros (indexé: 740 euros).»

Il est donc souhaitable que l'on s'attelle à améliorer le soutien apporté aux familles. Les propositions formulées par la *Gezinsbond* peuvent servir de fil directeur à cet égard. Il va dès lors de soi qu'il conviendrait d'instaurer graduellement des allocations familiales majorées, dans lesquelles l'avantage fiscal de l'impôt des personnes physiques serait intégré. Cette intégration est d'ailleurs défendable a fortiori, étant donné que dans certains cas, les familles à faibles revenus ne peuvent pas, ou ne peuvent que partiellement, profiter de la réduction d'impôt pour enfants à charge.

4. La politique du gouvernement

Selon la note de politique générale du 23 mai 2008 du nouveau secrétaire d'État aux Familles, «le gouvernement a voulu que les familles soient un élément important de sa politique». La note précise en outre

wordt ook gesteld: «Om de gezinnen de bestaans- en verwezenlijkingmogelijkheid te bieden, is het tevens bijzonder belangrijk dat zij over de nodige middelen kunnen beschikken. Naast het essentiële tijdsbegrip, dienen de gezinnen ook over voldoende koopkracht te beschikken om hun plaats te vinden in de maatschappij (...).»

Hoewel geen concrete cijfers worden gegeven lezen we in c. De fiscaliteit het volgende: «Het regeerakkoord voorziet een verhoging van de koopkracht..., met een bijzondere aandacht voor de familiale dimensie.

Ongetwijfeld kan de fiscaliteit de familiale dimensie in acht nemen:

- wat de wagen betreft, daar waar een groot gezin een auto vereist met meer zitplaatsen tegenover een die wordt gebruikt door een alleenstaande persoon;
- wat de huisvesting betreft, daar waar een groot gezin ook nood heeft aan ruimte, verwarming en dus bijkomende lasten moet dragen;
- wat betrekking heeft op de schooljaren van de kinderen die «op kot» moeten gaan;
- wat betreft de kosten in het kader van de opvang van kinderen.

Al deze elementen tonen aan in welke mate de fiscaliteit de gezinnen moet toelaten het geheel van hun lasten, die aan hun grootte en specificiteit gebonden zijn, beter op te nemen.»

Meer bepaald is in het regeerakkoord het volgende te lezen:

«Het leven en de koopkracht van de gezinnen verbeteren

De welvaart van de gezinnen verzekeren gebeurt in het bijzonder door maatregelen ter harmonisering van het gezinsleven met het beroepsleven, een verhoging van hun koopkracht en een versterking van de mogelijkheid de kosten verbonden aan de opvoeding van hun kinderen op te vangen. De kinderbijslag is een van de hefboomen om dit doel te bereiken. De regering zal bijkomende overeenstemmende middelen aanwenden voor de koppeling van de kinderbijslag aan de welvaart, middelen die in het huidige voorziene tweejaarlijkse budget zullen worden geïntegreerd, volgens het bestaande mechanisme.

Het principe «een kind is een kind» moet zorgen voor een inhaalbeweging tussen het stelsel van de kinderbijslag voor zelfstandigen en dat voor bezoldigde werknemers, niet alleen voor wat het bedrag van de bijslag betreft maar ook voor alle andere aspecten.

également que: «Pour que les familles puissent exister et se réaliser, il est également important de leur permettre de disposer de moyens suffisants. Outre la notion de temps qui est essentielle, les familles ont besoin d'un pouvoir d'achat suffisant pour pouvoir trouver leur place dans la société (...).»

Bien que la note ne fournisse aucun chiffre concret, on peut lire au point c. La fiscalité: «L'accord de gouvernement prévoit d'augmenter le pouvoir d'achat..., avec une attention particulière pour la dimension familiale.

Il est certain que la fiscalité permet de prendre en considération la dimension familiale:

- que ce soit en matière automobile où une grande charge de famille nécessite plus de places dans une voiture que pour une personne seule;
- que ce soit en matière de logement où une famille multiple nécessite des espaces, du chauffage et donc des charges supplémentaires;
- que ce soit pendant la scolarité d'enfants qui doivent «koter»;
- que ce soit dans le cadre des frais d'accueil des enfants.

Tous ces éléments démontrent à quel point la fiscalité doit permettre aux familles de mieux absorber l'ensemble des charges liées à sa taille et à ses spécificités.»

Plus particulièrement, l'accord de gouvernement prévoit ce qui suit:

«Améliorer la vie et le pouvoir d'achat des familles

Assurer le bien-être des familles, cela passe notamment par des mesures d'harmonisation entre la famille et la vie professionnelle, par l'augmentation de leur pouvoir d'achat et le renforcement de leur capacité à faire face aux coûts liés à l'éducation des enfants. Les allocations familiales constituent un des leviers pour atteindre cet objectif. Le gouvernement consacrera des moyens supplémentaires correspondant à la liaison des allocations familiales au bien-être, moyens qui viendront s'intégrer dans l'enveloppe bisannuelle actuellement prévue, selon le mécanisme existant.»

Le principe selon lequel «un enfant est un enfant» doit conduire au rattrapage entre le régime des allocations familiales pour travailleurs indépendants et celui des travailleurs salariés pas seulement en ce qui concerne le niveau du montant des allocations mais également pour tous les autres aspects.

Vertrekkend van de verhoging van de leeftijdsbijslagen zoals werd beslist, zal de regering het systeem aanpassen om te komen tot een dertiende maand, betaalbaar in de maand augustus.

Om tegemoet te komen aan eenoudergezinnen die te maken krijgen met het in gebreke blijven van de onderhoudsplichtige, wil de regering de Dienst voor Alimentatievorderingen (DAVO) promoten. Ze zal de huidige voorwaarden en het bedrag van zijn tegemoetkomingen optrekken. Ze zal het terugvorderen van de voorschotten verzekeren.

De leerplichtige leeftijd zal worden verlaagd tot 5 jaar en de daarop betrekking hebbende wetsbepalingen zullen bijgevolg worden aangepast.»

In 2. hierboven werd ter zake reeds verwezen naar de maatregelen uit de programmawet van het voorjaar 2008.

5. Bevoegdheid

In artikel 5, § 1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen staat dat het gezinsbeleid inclusief alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen een bevoegdheid van de gemeenschappen is. Zoals blijkt uit de vaste rechtspraak van het Arbitragehof hebben de grondwetgever en de bijzondere wetgever, voor zover ze er niet anders over hebben beschikt, aan de gemeenschappen en gewesten de volledige bevoegdheid toegekend tot het uitvaardigen van de regels die eigen zijn aan de hun toegewezen aangelegenheden⁸. De gemeenschappen zijn bevoegd voor het hele gezinsbeleid. De gemeenschappen zijn bevoegd om, binnen het kader van de aangelegenheden die hun zijn toevertrouwd onder de bevoegdheid «bijstand aan personen», geldelijke tegemoetkomingen in te stellen. Ook dat wordt bevestigd door de rechtspraak van het Arbitragehof. (Arbitragehof, nr. 110/99, 14 oktober 1999).

Dit voorstel van resolutie is een oproep tot het voeren van een krachtig gezinsbeleid: door het invoeren van een tegemoetkoming aan gezinnen in het algemeen en aan gezinnen met een laag inkomen in het bijzonder wordt beoogd het verlies aan draagkracht van het gezin ten gevolge van de aanwezigheid van kinderen (gedeeltelijk) te compenseren. De tegemoetkoming die wij hier bepleiten, dient gekwalificeerd als een maatregel van gezinsbeleid, bedoeld in artikel 5, § 1, II, 1° van

⁸ (Arbitragehof, nr. 88/67, 9 november 1988; Arbitragehof, nr. 92/64, 15 oktober 1992; Arbitragehof, nr. 2/97, 16 januari 1997; Arbitragehof, nr. 42/97, 14 juli 1997; Arbitragehof, nr. 11/98, 11 februari 1998; Arbitragehof, nr. 73/98, 17 juni 1998; Arbitragehof, nr. 26/99, 3 maart 1999; Arbitragehof, nr. 40/99, 30 maart 1999).

Partant de l'augmentation des suppléments d'âge telle que décidée, le gouvernement adaptera le système pour aboutir à un treizième mois, payable au mois d'août.

Pour venir en aide aux familles monoparentales confrontées à la défaillance du débiteur d'aliment, le gouvernement entend promouvoir davantage le Service des créances alimentaires (SECAL). Il étendra les conditions actuelles et les montants d'intervention. Il assurera la récupération des avances.

L'âge de la scolarité obligatoire sera abaissé à 5 ans et les dispositions légales y afférentes seront adaptées en conséquence.»

Il a déjà été renvoyé à cet égard, dans le point 2, aux mesures contenues dans la loi-programme du printemps 2008.

5. Compétence

En vertu de l'article 5, § 1er, II, 1°, de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, la politique familiale, en ce compris toutes les formes d'aide et d'assistance aux familles et aux enfants, est une compétence communautaire. Ainsi qu'il ressort de la jurisprudence constante de la Cour d'arbitrage, le constituant et le législateur spécial, dans la mesure où ils n'en disposent pas autrement, ont attribué aux Communautés et aux Régions toute la compétence d'édicter les règles propres aux matières qui leur ont été transférées⁸. Les Communautés sont compétentes pour l'ensemble de la politique familiale. Elles ont le pouvoir d'octroyer des allocations pécuniaires dans le cadre des matières qui leur sont attribuées dans le volet «aide aux personnes», ce que confirme également la jurisprudence de la Cour d'arbitrage (CA, 14 octobre 1999, n° 110/99).

La présente proposition de résolution est un appel visant à mener une politique familiale forte: en instaurant une intervention en faveur des ménages, et en particulier en faveur des ménages ne disposant que de faibles ressources, elle vise à compenser (partiellement) la perte de capacité financière résultant de la charge d'enfants. Il convient de considérer l'intervention défendue par la présente proposition comme une mesure de politique familiale, visée à l'article 5, § 1er, II, 1°, de la loi spéciale

⁸ (CA, 9 novembre 1988, n° 88/67; CA, 15 octobre 1992, n° 92/64; CA, 16 janvier 1997, n° 2/97; CA, 14 juillet 1997, n° 42/97; CA, 11 février 1998, n° 11/98; CA, 17 juin 1998, n° 73/98; CA, 3 mars 1999, n° 26/99; C.A., 30 mars 1999, n° 40/99).

de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Omwille van bovenvermelde argumentatie werd oorspronkelijk een voorstel van decreet van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter ingediend houdende invoering van een bijzondere tegemoetkoming aan gezinnen met kinderen (Parl. St. VI. R. 1999-2000, nr. 393/1).

Doch op vraag van de voorzitter van het Vlaams parlement leverde de Raad van State op 5 juni 2001 een advies over voornoemd voorstel van decreet (Parl. St. VI. R. 1999-2000, nr. 393/2). Uit dit advies valt af te leiden «dat het voorgestelde decreet een regeling bevat die niet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort».

Aldus hebben de indieners er destijds voor gekozen dit voorstel van decreet om te vormen tot een wetsvoorstel en het aldus in te dienen in de Kamer van volksvertegenwoordigers (Wetsvoorstel houdende de invoering van een bijzondere tegemoetkoming aan gezinnen met kinderen. DOC 50 1834/001 – 2001-2002).

Hoewel de praktische uitwerking ervan achterhaald is door het recente cijfermateriaal van de Gezinsbond, bleef het grondprincipe uit het genoemde voorstel overeind, namelijk dat de tegemoetkomingen aan gezinnen met kinderen fundamenteel moeten aangepast worden. Daarom roepen wij de regering op, via dit voorstel van resolutie, een initiatief te nemen dat tegemoetkomt aan de voorstellen van de Gezinsbond.

Koen BULTINCK (VB)
Filip DE MAN (VB)
Guy D'HAESELEER (VB)
Peter LOGGHE (VB)
Hagen GOYVAERTS (VB)
Rita DE BONT (VB)

du 8 août 1980. Eu égard aux arguments développés ci-dessus, une proposition de décret instaurant une allocation spéciale en faveur des ménages avec enfants avait initialement été déposée par Mme Marijke Dillen et M. Filip Dewinter (Doc. Parl. Fl. 1999-2000, n° 393/1).

Cependant, à la demande du président du Parlement flamand, le Conseil d'État a rendu, le 5 juin 2001, un avis sur la proposition de décret précitée (Doc. Parl. fl. 1999-2000, n° 393/2). Il ressort de cet avis que le décret proposé règle une matière ne relevant pas de la compétence des communautés.

Les auteurs ont alors décidé de transformer la proposition de décret en proposition de loi et de la déposer à la Chambre des représentants (Proposition de loi instaurant une allocation spéciale en faveur des ménages avec enfants. DOC 50 1834/001 – 2001-2002).

Même si les modalités pratiques de la proposition précitée sont devenues obsolètes à la suite de la publication de chiffres récents par la *Gezinsbond*, le principe de base reste de mise, à savoir que les allocations en faveur des ménages avec enfants doivent subir une adaptation fondamentale. C'est pourquoi nous demandons au gouvernement, par le biais de la présente proposition de résolution, de prendre une initiative répondant aux propositions de la *Gezinsbond*.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS,

A. gelet op de noodzaak van een beleid dat rekening houdt met de hoeksteen van de samenleving: het gezin;

B. gelet op de grote bijdrage van elk gezin aan de gemeenschap;

C. gelet op de algemeen aanvaarde stelling dat het voeren van een gezinsbeleid een topprioriteit dient te zijn van elke regering;

D. gelet op het feit dat gezinnen alle kansen moeten krijgen om maatschappelijke keuzes te kunnen maken;

E. gelet op de wetenschap dat een behoorlijke financiële en materiële draagkracht een belangrijk uitgangspunt is voor het creëren van die ontplooiingskansen;

F. gelet op het feit dat kinderen financieel erg wegen op gezinnen en hun draagkracht;

G. gelet op het relatief grote aantal kinderen dat in gezinnen leeft die moeilijk tot zeer moeilijk financieel rondkomen;

H. overwegende dat het nochtans een kerntaak is van de overheid om via inkomensverdeling ieder gezin te laten delen in het algemene welzijn en de algemene welvaart;

I. overwegende dat het dan ook een plicht is om het draagkrachtverlies op een voldoende en doeltreffende wijze te compenseren;

J. gelet op de verklaringen van de regering Leterme ter zake in het regeerakkoord;

K. gelet op de recente positieve, maar toch nog ontoereikende maatregel om een jaarlijkse leeftijdstoelag toe te kennen;

L. overwegende dat, om de vergrijzing van de bevolking tegen te gaan, gezinsvriendelijke maatregelen nodig zijn;

PROPOSITION DE RESOLUTION

LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS,

A. vu la nécessité d'une politique qui prenne en compte la pierre angulaire de la société: la famille;

B. vu la contribution importante apportée par chaque famille à la collectivité;

C. vu l'affirmation généralement admise que la mise en œuvre d'une politique familiale doit être une priorité absolue de tout gouvernement;

D. considérant que les familles doivent avoir l'opportunité d'opérer des choix de société;

E. sachant que des moyens financiers et matériels suffisants sont un point de départ important pour créer ces possibilités d'épanouissement;

F. considérant que les enfants pèsent lourdement, d'un point de vue financier, sur les ménages et leur capacité financière;

G. vu le nombre relativement important d'enfants qui vivent dans des ménages dont les fins de mois sont difficiles voire très difficiles;

H. considérant que faire en sorte que chaque famille reçoive sa part du bien-être général et de la prospérité générale par le biais de la redistribution des revenus constitue pourtant une mission essentielle des pouvoirs publics;

I. considérant qu'il est dès lors du devoir des pouvoirs publics de compenser efficacement et dans toute la mesure qui s'impose la perte de capacité financière dans le chef de ces familles;

J. vu les déclarations formulées en la matière par le gouvernement Leterme dans l'accord de gouvernement;

K. vu la mesure positive, mais néanmoins insuffisante, prise récemment en vue d'accorder un supplément d'âge annuel;

L. considérant que, pour enrayer le processus de vieillissement de la population, des mesures en faveur des familles s'imposent;

M. gelet op het feit dat het scheppen van een gunstig financieel klimaat door middel van de huidige kinderbijslag en belastingvrije sommen, goed, maar lang niet voldoende zijn;

N. gelet op recente berekeningen van de Gezinsbond die wijzen op een gemiddelde minimumkost van kinderen à rato van 395,05 euro per kind en per maand;

O. gelet op de huidige tegemoetkomingen die hier ver onder blijven;

P. gelet op de noodzaak van de eventueel graduele invoering van de berekende minimumbedragen, waarin het fiscaal voordeel van de personenbelasting rechtstreeks dient geïntegreerd te zijn;

Q. gelet op de bevoegdheid van de federale regering om maatregelen te nemen inzake kinderbijslagen en financiële maatregelen ten gunste van het gezin;

VRAAGT DE FEDERALE REGERING:

1. consequent en onverminderd een gezinsbeleid te voeren dat de financiële draagkracht van het gezin vergroot;

2. de studie van de Gezinsbond als concreet gegeven te bestuderen en er het passende gevolg aan te geven, rekening houdend met alle gegevens en behoeften die er uit blijken;

3. een trapsgewijs systeem uit te werken dat op relatief korte termijn de berekende minimumbedragen kan invoeren.

12 juni 2008

Koen BULTINCK (VB)
Filip DE MAN (VB)
Guy D'HAESELEER (VB)
Peter LOGGHE (VB)
Hagen GOYVAERTS (VB)
Rita DE BONT (VB)

M. considérant que la création d'un climat financier favorable au moyen des allocations familiales et déductions fiscales actuelles constitue un élément positif, mais certainement pas suffisant;

N. vu les calculs récents de la *Gezinsbond*, qui estime le coût moyen minimal d'un enfant à quelque 395,05 euros par mois;

O. considérant que les allocations actuelles sont largement inférieures à ce montant;

P. vu la nécessité d'une instauration éventuellement progressive des montants minimaux calculés intégrant directement l'avantage fiscal de l'impôt sur les personnes physiques;

Q. vu la compétence du gouvernement fédéral de prendre des mesures en matière d'allocations familiales et des mesures financières en faveur des familles;

DEMANDE AU GOUVERNEMENT FÉDÉRAL:

1. de mettre en œuvre, de façon conséquente et permanente, une politique familiale qui augmente les moyens financiers des familles;

2. d'examiner l'étude de la *Gezinsbond* en tant que donnée concrète et d'y donner les suites appropriées, en tenant compte de toutes les données et de tous les besoins qu'elle fait apparaître;

3. d'instaurer un système progressif permettant d'instaurer, dans des délais relativement brefs, les montants minimaux calculés.

12 juin 2008